

ΑΠΟ ΤΑ ΜΩΣΑΙΚΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Σὲ συντροφεύει ἡ Ἀνοιξη
στὰ στήθη σου γυρμένη,
Καὶ μὲ φιλάκια ρόδινα
τὰ χεῖλη σου γλυκαίνει...

Μάταια δὲ καιρὸς σὲ πρόσμενε⁶
χλωμὸς στοὺς ἥσκιους στέκει,
Καὶ σκλάβιος σου ἔνα στέφανο
νὰ σου χαρίσει πλέκει.

Τὰ εἰδύλλια μὲ τὰ μάτια τους
τὰ γλυκερὰ σὲ βλέπουν
καὶ μὲ φτεροῦγες ἄνθινες
τὰ κάλλη σου ὅλα σκέπουν.

Χαρὲς καὶ χάρες στέκουνται
στὸν κῆπο τῆς ζωῆς σου.
Μὰ μόνο κάποια ἐνθύμηση
σὸν ἥσκιος πάει μαζί σου!

Στὸ ρυάκι που ἔχει τὴν πηγὴ
στὰ φυλλοκάρδια μόνο
Χρωστοῦμε τάνθος—βότανο—
ποὺ ἀποκοιμάει τὸν πόνο!

Σπέτσες 1912—4—14. ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΑΛΙΤΗΣ

ΣΟ,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Συσταίνουμε στοὺς ἀναγνῶστες μας τὴν προκήρυξην τοῦ Ἐκπ. "Ομιλου ποὺ δημοσιεύουμε καὶ μαζί σήμερα στὴν πρώτη πρώτη ασλίδα μας. Τὶ ἀνάγκη διάρχεις γιὰ ἔνα ἀλφαριθμητάριο τῆς ἀθρωπιᾶς, τὸ ἔρουν δλοὶ καὶ γι' αὐτὸ δλοὶ ἀπὸ καιρὸ τὸ ζητάνε αὐτὸ τὸ ἀλφαριθμητάριο. Καὶ νά, πούρχεται σήμερα δ Ἐκπ. "Ομιλος γὰ μᾶς τὸ δώσει μὲ τὸ διαγνισμό του.

— Στὸ φύλλο τῆς παραπάνου βδομάδας θὰ δημοσιεύουμε δχτώ καινούρια τραγούδια, «Ἐσπερινοὶ ἀντιλαλοι», ποὺ μᾶς ἔστειλε ἀπὸ τὸ Παρίσι δ ποιητῆς Μαλακάσης.

— Στὰ Κεριακάτικα πρωΐνα τοῦ «Νουμᾶ» (10—12 κάθε Κεριακὴ πρωτ) θάρχεται τώρα ταχτικὰ καὶ δ ποιητῆς Παλαρᾶς. Τὴν περασμένη Κεριακὴ μᾶς ἤρθανε στὰ γραφεῖα καὶ δυδ δημοτικέστρες, οἱ δεσποινίδες Κλεαρέτη Διπλα καὶ Οικονομίδη (ἀπὸ τὴν Πόλη), ζουγράφισες καὶ εἰ δυδ.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

· Ιδιοχτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12,50.—Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμαστε καὶ τρίμηνες συντρομὲς (3 δρ τὴν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητῆς ἀ δὲν προπλερώσει τὴν συντρομή του.

20 λεφτὰ τὸ φύλλο. — Τὰ περισσένα φύλλα πουλιοῦνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κιόσκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ πραγκορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δυδ καὶ δυδ κάνουν τέσσερα.

Ο ίδεολόγος φιλέλεύτερος «Παρατηρητής» τοῦ «Νουμᾶ» μ' δλο ποὺ σὲ κάθε φύλλο ἀραδιάζει δείγματα τῆς ἐφαρμοσμένης ἀνελεύτερης πολιτικῆς τοῦ Βενιζέλου, βρίσκει πώς ἡ σημερινὴ Κυβέρνηση ἀντιπροσωπεύει, γιὰ τὴν ὥρα τούλαχιστο, μεγάλο μέρος μιᾶς γενικώτερης ίδεολογίας — ποὺ τὴν εἰπε φιλέλεύτερη — καὶ πώς «τὸ ζήτημά μας» δὲν εἶναι ξεχρέμαστο, μόνο ἀποτελεῖ μέρος τῆς γενικώτερης αὐτῆς ίδεολογίας.

Ἐμᾶς τοὺς δημοτικιστές, γιὰ τὴν Κυβέρνηση δὲ μᾶς μέλει: σήμερα εἶναι, κι αὔριο μπορεῖ νὰ πέσῃ. Μᾶς μέλει γιὰ τὰ νομοθετήματα: αὐτὰ μένουνε, καὶ θέλουνε ἀγῶνες γιὰ νὰ πέσουνε. Οἱ δημοτικιστὲς λοιπὸν ἐμεῖς δὲ βλέπουμε καμιὰ ίδεολογία φιλέλεύτερη στὰ γενικώτερα νομοθετήματα τοῦ Βενιζέλου (πρδλ. γλώσσα, θρησκεία, μέτρα γιὰ τὴν ἐλευθεροτυπία, γιὰ τὴ δημόσια ἡθική, γιὰ τὸν συνεταιρισμούς ποὺ θὰ μπορῇ νὰ τοὺς διαλῦ μὲ τὸ ἔτοι θέλω ἡ δικαστικὴ ἀρχή, κτλ.).

Βλέπουμε ἀκόμα, ἐμεῖς οἱ δημοτικιστὲς (τονίζω τὸ «έμεις», γιατὶ ἐμεῖς οἱ δημοτικιστὲς ἔχουμε, νομίζω, τὸ δικαίωμα νὰ τὸ λέμε στὸ «Νουμᾶ» μέσα), βλέπουμε πώς Ισα-Ισα τὸ «ζήτημά μας» εἶναι δλό-